COLŢURI DE LUME

CORSICA

I. — Aşezare-configuraţie. — Relief. — Ape. — Vegetaţie

de prof. RAUL CĂLINESCU

Acum când războiul civil din Spania e pe terminate, ţinuturi noui vin în discuţie, la ordinea zilei.

Intre aceste ţinuturi este şi Corsica.

In rândurile ce urmează ne abţinem dela orice consideraţii geopolitice, geoeconomice şi strategice, dând numai câteva informaţii asupra geografiei şi istoriei acestei insule.

Aşezată în Marea Mediterană, la apus de Italia peninsulară şi la Nord de insula Sardinia, Corsica este ca mărime a patra insulă (Sicilia, Sardinia şi Cipru) a Mediteranei, aflându-se mult mai aproape de Italia decât de Franţa.

Are o lungime de 183 km., dela Nord la Sud şi o lăţime variabilă, de 10 până la 84 km., dela Est la Vest. Suprafaţa insulei este de 8.722 km². Populaţia ei este de aproximativ 350.000 suflete.

Prin ţărmul ce o înconjoară pe o lungime de 500 km., prin golfurile sale numeroase în care se oglindesc înalte faleze de porfir roşu, prin întunecatele sale păduri, prin îngrămădirile sale de munţi, bogaţi în cascade şi ape torenţiale, Corsica trece drept „insula frumuseţii supreme".

Dacă ţărmul oriental e în genere scund şi câmpos, bogat în recolte dar şi mai bogat în bălţi şi mlaştini în care hălăduesc ţânţari, de pe urma cărora populaţia suferă mult de frigurile de baltă — cel occidental este din contră, înalt, prăpăstios şi bogat în golfuri, în fundul cărora s'au aciuiat numeroase mici porturi şi sate de pescari.

Printre munţi, aproape toţi de granit, porfir şi alte pietre tari, cei mai înalţi se ridică dinspre Nord-Vest spre Sud-Est: *Monte Cinto*, are o înălţime de 2.707 m. iar *Monte Rotondo*, 2.625 m., ambele vârfuri fiind deci mai înalte decât oricare vârf din Carpaţii româneşti.

Apele care udă Corsica sunt puţine şi scurte.

Râul ce lmai mare este *Golo*, cu o lungime de 85 km., ce se varsă în mare pe coasta dispre Italia (Marea Tireniană), la Sud de oraşul *Bastia*.

Tot pe coasta orientală se varsă în mare şi râul *Tavignano*, lung de 80 km.

Ceva mai scurte dar cu un curs şi mai torenţial sunt râurile care se varsă pe coasta occidentală a Corsicei: *Liamono*, la Nord

de *Ajaccio* — şi *Taravo*, la Sud de acest oraş.

Pădurile sunt bogăţia cea mai de seamă a Corsicei (200.000 Ha), fiind formate din pini, fagi şi stejari pururea verzi, caracteristici ţinuturilor mediteraneene.

Pe-alocurea se'ntind imense păduri de castani buni, formate din copaci bătrâni de sute de ani.

Acolo unde pădurile au dispărut din cauza incendiului, cărbunăritului şi numeroaselor capre care se hrănesc mai mult cu muguri şi smicele, devastând astfel pădurile, se'ntinde pe sute de mii de hectare, machia, desiş special ţinuturilor mediteraneene, format din tufe plăcut mirositoare de mirt, laur (ce dă „foile de dafin"), stejari cu piperniciţi, etc., care acoperă toate dealurile şi munţii scunzi, ferindu-i de degradare şi păstrându-le isvoarele.

Afară de puţină viticultură, o agricultură propriu zisă nu se face şi nici nu se poate face în Corsica. Locuitorii se ocupă mai ales cu creşterea vitelor, având numeroase turme de capre şi oi, cei mai mulţi munteni deacolo fiind păstori.

CRONICA SATULUI

Perspectivele satului românesc

Satul românesc se găseşte, în momentul de faţă, într'o fază cu totul nouă. In timp ce altădată era socotit ca ceva lipsit de însemnătate şi nu se ocupa nimeni de nevoile şi durerile lui multe şi mari, astăzi există un puternic curent pentru ridicarea lui culturală şi socială, întreţinut de înalte instituţiuni şi de o întreagă pătură de cărturari. In trecut dăinuia greşita părere că ţăranul este irremediabil decăzut în mizerie şi sărăcie şi că orice s'ar încerca pentru luminarea şi ajutorarea lui e de prisos. Poate din această pricină nici nu s'a luat vre-o măsură de îndreptare şi am ajuns, după douăzeci de ani dela Unire, cu sate lipsite complectamente de asistenţă medicală şi cu un procent ridicat de analfabeţi, ceeace, mărturisim, constitue o dureroasă stare de lucruri.

Astăzi, însă, satul se află în centrul preocupărilor generale. Instituţiunile de stat şi întreaga opinie publică se ocupă de remedierea tuturor neajunsurilor sătesti, croind îndrumări pentru orice acţiune menită să-i îndrumeze viaţa pe cărări de prosperitate şi progres. Tineretul cărturăresc îşi dă şi el contribuţia la această operă de reconstrucţie, lucrând cu dragoste şi însufleţire în Echipele Regale Studenţesti, pe lângă căminele culturale şi în cadrul lor, renunţând vara, după un an de trudnică muncă pe băncile şcoalei, la o vacanţă de odihnă, la care are, fără îndoială, dreptul. Trebue să vedem în această voluntară muncă pentru ridicarea socială şi culturală a satului românesc, începutul unor noui vremuri, de prefacere spirituală şi politică, având notă dominantă subordonarea individului faţă de problemele obşteşti. E un nou crez ce se afirmă şi prinde adânci rădăcini în opinia publică a ţării, ale cărui roade nu pot fi decât bune.

Intr'adevăr, avem atât de mult de făcut pentru satele noastre. A le lăsa în starea de paragină de până acum, ar însemna să contribuim, cu bună ştiinţă, la ruinarea ţării, ale cărei temelii se sprijină pe ţărănime. Rostul cooperaţiei n'a fost decât prea puţin înţeles şi rezultatele obţinute până acum nu sunt mulţumitoare, cu toate că, prin cooperative, se înlătură specula negustorilor de origină etnică dubioasă, care a secătuit energia economică a satelor noastre şi a dus comerţul autohton la ruină.

Starea aceasta de lucruri nu putea rămâne fără urmări. Oameni de mare prestigiu ştiinţific, cercetători de seamă ai realităţii sociale româneşti, conducătorii administraţiei de stat, păturа noastră intelectuală şi studenţimea, au sesizat răul şi au dat alarma. Se ştie că o ţară care este formată aproape în întregime de ţărani, cum este cazul la noi, nu poate prospera, din punct de vedere economic şi cultural, dacă nu are sate luminate şi cu putinţe sigure de viaţă. Din acest strigăt de alarmă pentru salvarea satelor noastre şi ca o urmare o experienţei debondită de acţiunea voluntară a Ctitoriei Regale, Fundaţia Culturală „Principele Carol" — s'a ajuns la instituirea Serviciului Social obligatoriu în toată ţara a cărui aplicare are girul personalităţii creatoare a d-lui prof. Dimitrie Gusti.

De-acum încolo nu va rămâne sat care să nu-şi aibă căminul său cultural, oficiul de îndrumare şi ajutorare a vieţii obşteşti, format din intelectualii, meseriaşii şi gospodarii de omenie din sat. In cadrul căminului cultural vor activa şi celelalte instituţii de interes obştesc: premilităria, munca de folos obştesc şi străjeria, lucrând de comun acord, cu concursul autorităţilor. Pentru orientarea populaţiei adulte, în toate problemele cari o interesează, se vor organiza cursuri şi şcoli ţărăneşti, unde nu se face didacticism, ci se pune accentul pe partea practică, în directă legătură cu viaţa.

Acolo unde nevoile sunt deosebit de multe şi grele, se vor organiza echipe de lucru ale Serviciului Social, formate, pe profesiuni, din absolvenţii universităţilor şi ai şcoalelor speciale, obligaţi să contribuie, astfel, la ridicarea ţărănimei, cari vor ajuta căminul cultural local să îşi îndeplinească, cu mai multă uşurinţă, programul de lucru. Serviciul Social obligatoriu înseamnă biruinţa ideii de ridicare a satelor româneşti. Hotărît lucru, e o mare deosebire între starea de spirit din trecut, când ţărănimea era desconsiderată şi lăsată, cu bună ştiinţă, pradă bolilor şi mizeriei, şi cea de astăzi, când toată conştiinţa românească, dela cel mai mare şi până la cel din urmă, este mobilizată pentru a-i croi un drum neted şi sigur spre progrs şi civilizaţie.

In vremurile de prefaceri, prin cari trecem, satul a devenit, pentru toată lumea, un obiect permanent de cercetare şi acţiune, de sforţare intensă spre mai bine, de integrare a acestei perfecte unităţi de viaţă socială în complexul de constructivism util pentru înălţarea României de mâine.

DUMITRU IMBRESCU

Banca Naţională în conjunctura anului trecut

Din raportul către adunarea generală

Ca în toţi anii şi acum, conducerea Băncii Naţionale a întocmit un documentat raport asupra mersului institutului nostru de emisiune în conjunctura exerciţiului trecut.

Cuprinsul acestui raport oglindeşte o stare de lucruri din cele mai importante, în legătură cu POLITICA MONETARA şi PIAŢA INTERNA A CAPITALURILOR, stăruindu-se în deosebi asupra necesităţii DESVOLTARII CREDITULUI, pentru agricultură, industrie şi toate clasele producătoare din angrenajul vieţii noastre economice.

Inainte de a intra în miezul chestiunilor financiare şi economice dela noi, documentarea parcurge şi situaţia economică din afară, lăsând să se întrevadă eforturi serioase pentru consolidarea situaţiei generale.

SITUAŢIA ECONOMICA INTERNA

Economia românească, deşi ţara noastră face parte din numărul acelora care au fost nevoite de împrejurări să introducă, la timpul său, anumite reglementări în schimburile cu străinătatea, a fost totuşi, în cele mai multe sectoare, supusă ritmului economiei mondiale. Repercusiunile defavorabile ale pieţei mondiale au fost atenuate prin măsuri interne, luate din vreme de către factorii competenţi.

Grija pe care M. S. Regele o poartă tuturor categoriilor sociale, a îndemnat guvernul ţării să instaureze un nou spirit şi o nouă metodă de lucru în conducerea destinelor economice ale poporului nostru. Datorită acestui drum nou în viaţa noastră publică, s'a degajat tot mai evident o distribuţie mai dreaptă a veniturilor şi a bunurilor materiale, precum şi un randament crescând al muncii naţionale în decursul anului expirat.

AGRICULTURA

In anul care a expirat, producţia agricolă a fost satisfăcătoare, dar *această bună recoltă românească a coincis însă cu împrejurări economice cu totul defavorabile pe pieţele internaţionale, fapt care a făcut ca în anul 1938 problema valorificării recoltei de grâu să fie extrem de îngreunată, în raport cu anul precedent.*

In atari împrejurări însă era de netăgăduită necesitate ca statul să apere cu sacrificii viaţa agricolă a ţării şi, prin aceasta, însăşi economia şi liniştea ei internă. In acest scop, ministerul economiei naţionale a elaborat un *plan de valorificare, menit să asigure agricultorului o rentabilitate legitimă şi raţională.*

EXPORTUL DE CEREALE ŞI DERIVATE

In perioada Iulie—Decembrie 1938 s'au exportat cu 163.485 tone mai mult decât în perioada corespunzătoare a anului 1937, îndreptându-se în acelaş timp o cantitate cu mult mai mare, în 1938 faţă de 1937, spre ţările cu devize forte.

Şi fără politica de valorificare s'ar fi prăbuşit echilibrul dintre preţurile produselor agricole, care ar fi scăzut vertiginos, şi preţurile industriale în tendinţă de urcare.

La acţiunea de valorificare a producţiei agricole din anul 1938 a contribuit ca un factor de seamă reorganizarea cooperaţiei, reîmprospătată cu noui energii, cu o nouă concepţie şi o nouă dinamică.

INDUSTRIA

Mersul activităţii industriale şi-a putut întrucâtva menţine amplitudinea din anul precedent.

Păstrarea unui ritm de activitate în general asemănător celui din anul precedent se datoreşte în special impulsului comenzilor statului.

In ce priveşte industriile care lucrează pentru export, scăderea producţiei este consecinţa logică a greutăţilor externe ce se întâmpină în plasarea mărfurilor pe pieţele străine, greutăţi care au influenţat în mare măsură comerţul nostru exterior.

Totuşi, în ciuda conjuncturii neprielnice, echiparea industrială a ţării a făcut şi în anul 1938 progrese considerabile. *Noulle aporturi de capital în industrie şi comerţ au însumat în acest an 6,5 miliarde lei, dintre care cea mai mare parte investite în industrie.*

COMERŢUL EXTERIOR

La finele anului 1938, balanţa comercială a României a izbutit a se redresa, încheindu-se cu un sold activ de circa 3,952 milioane lei, exportul fiind de aproximativ 21.995 milioane lei, iar importul de circa 18.043 milioane lei, deşi anul începuse cu primul trimestru al balanţei deficitar.

Datorită măsurilor luate pentru organizarea şi stimularea exporturilor, s'a putut ajunge la rezultatul că, deşi campania de export a cerealelor a fost în anul 1938 foarte dificilă, iar conjunctura externă îndeajuns de nefavorabilă pentru exportul în general, s'au putut totuşi înfrânge dificultăţile şi, printr'o vigilentă supraveghere a importurilor şi încurajarea exporturilor, s'a ajuns la redresarea balanţei comerciale şi la obţinerea unui excedent de circa 3.952 milioane lei. Astfel, luna Decembrie 1938 se încheie cu un excedent de circa 700 milioane lei, în timp ce luna Decembrie 1937 marca un deficit de 194 milioane lei.

Pentru atingerea acestor rezultate, a fost necesar să se înăsprească regimul importului din Iunie 1937, o mai atentă supraveghere a importurilor fiind indicată de necesităţile balanţei comerciale şi ale economiei naţionale.

In ce priveşte importanţa participării diverselor ţări la comerţul nostru exterior, în decursul anului 1938, comparativ cu 1937, exportul în **Germania** a crescut dela 25,95 la 26,11 iar importul dela 37,34 la 38,01 ; exportul în **Anglia** dela 8,82—10,42 şi importul 9,40—8,06 ; în **Ceho-Slovacia** dela 8,21—9,50 şi importul 16,11—11,41 ; în **Grecia** export 5,86—7,50 şi import 1,35—1,21 ; în **Italia** export 6,56—6,43 şi import 4,33—5,07 ; în **Ungaria** export 4,38—5,01 şi import 4,15—3,73 ; în **Franţa** export 5,74—4,95 şi import 6,13—7,24 ; în **Egipt** export 2,94—4,16 şi import 4,24—3,67 ; în **Elveţia** export 2,76—3,01 şi import 2,14—3,00 şi **Belgia** export 4,64—2,04 şi import 3,99—5,23.

FINANŢE PUBLICE

Criza economică, începută în 1929 a influenţat în mod defavorabil finanţele ţării noastre, ajungându-se abia în anul 1935 - 1936 să se restabilească echilibrul bugetar. Acestui an i-au urmat anii bugetari 1936 - 1937 şi 1937 - 1938, care s'au soldat la fel cu un excedent. Incasările realizate în perioada Ianuarie—Octombrie 1938, superioare încasărilor efectuate în perioada corespuzătoare a anului precedent, lasă să se întrevadă probabilitatea încheerii anului financiar în curs deasemeni cu un excedent, contribuindu-se astfel la consolidarea finanţelor noastre publice şi a creditului statului. Pentru realizarea şi finanţarea planului de înarmare al ţării, s'a constituit încă din anii precedenţi fondul apărării naţionale, care se alimentează cu o parte din veniturile bugetului ordinar şi cu produsul unor taxe speciale.

POLITICA MONETARA

Datorită permanentei privegheri a institutului de emisiune, precum şi asigurării condiţiunilor tehnice, printre care şi soldul excedentar al balanţei comerciale din anul 1938, moneta naţională şi-a păstrat stabilitatea. Stocul metalic, care constitue una dintre principalele pârghii de susţinere a monetei, a înregistrat sporiri şi în cursul anului încheiat.

Deasemenea, printr'o înţeleaptă politică dusă de institutul de emisiune, raportul dintre acoperire şi totalul angajamentelor la vedere a fost păstrat la un nivel superior celui statutar, adică la 37,41% în bilanţul de fine de an.

Considerând că o acoperire-aur însemnată constitue o bază solidă pentru valoarea oricărei monete, s'a continuat politica de încurajare a producţiunii de aur.

Pentru a se asigura vinderea către Banca Naţională a întregei cantităţi de aur produs în ţară, conform dreptului de preemţiune ce i-a fost cedat de către stat, legea pentru circulaţia metalelor preţioase a fost modificată, luându-se măsurile necesare ca producţia indigenă de aur să alimenteze stocul institutului de emisiune, care constitue nu numai pavăza monetei, dar şi o rezervă preţioasă a economiei naţionale.

Apărarea monetei naţionale a constituit în mod permanent preocuparea de căpetenie a institutului de emisiune şi reprezintă pentru el, şi în viitor, îndreptarul de căpetenie, dela care nu se poate abate politica sa monetară.

PIAŢA CAPITALURILOR

In anul 1938, piaţa capitalurilor a fost însufleţită, valoarea transacţiunilor efectuate la bursa din Bucureşti fiind cu 26% superioară celei atinse în cursul anului 1937. Compartimentul valorilor cu venit fix, mai ales titlurile de stat, a fost acela care s'a bucurat, în cea mai mare măsură, de conjunctura favorabilă a pieţii.

POLITICA DE CREDIT

Politica de însănătoşire şi de întărire a organizaţiunii de credit, în care Banca Naţională a stăruit fără şovăire, dela criza bancară din 1931 şi până azi, a început a da roade. Cele două crize, ce s'au produs în lunile Ianuarie şi Septembrie ale anului trecut, ambele determinate de cauze de ordin politic, au dovedit trăinicia şi puterea de rezistenţă a sistemului nostru bancar.

In măsura în care a fost nevoe, institutul de emisiune a dat sprijinul lui pentru ca băncile să poată trece un moment greu, creat de cauze trecătoare. Lichiditatea însă a băncilor comerciale, care s'a manifestat cu ocazia crizei din luna Septembrie, este o dovadă indiscutabilă a sănătăţii lor şi ea justifică încrederea meritată şi mereu crescândă p' care capitalurile private o acordă astăzi băncilor.

Banca Naţională conştientă de marea forţă pe care o reprezintă creditul eftin, la 5 Mai 1938 a redus taxa scontului dela 4 jum. la sută la 3 jum. la sută, iar taxa lombardului dela 5 la sută la 4 jum. la sută. Măsura luată de instituţiunea dv. este cu atât mai importantă, cu cât la noi în ţară dobânda pieţei se află sub înrâurirea nivelului scontului oficial. Prin mijlocirea taxei scontului s'a realizat aşa dar reducerea nivelului general al dobânzilor, menită să dea un nou impuls vieţii noastre economice.

Ca o întregire a politicii de reducere a dobânzilor s'au luat măsuri pentru stabilirea dobânzilor şi înlăturarea co metei.

Suprimarea concordatului preventiv, edictată prin de cretul-lege din 5 Mai 1938, contribuit la desăvârşire măsurilor luate în vederea o părării creditului.

SPORIREA PORTOFOLIULUI DE REESCONT

Activitatea bancară, şi în mo indirect cea economică, s'a bucurat în anul precedent i mod larg de sprijinul institutu lui de emisiune. Portofoliul co mercial, care se ridica la 5,84 milioane lei la sfârşitul anulu 1937, atinge cifra de 11,526 mi lioane la sfârşitul anului tre cut, ceeace înseamnă o creşte re de 5,683 milioane lei, adic 100% aproape.

Sporirea în proporţii atât d însemnate a portofoliului Băn cii de emisiune se datoreză i primul rând politicii de valori ficare a recoltei de grâu, ce fost dusă de Banca Naţională de acord cu guvernul. Parte din portofoliul comercial ce re prezintă finanţarea recoltei d grâu, prin mijlocirea Institutu lui naţional al cooperaţiei s ridică la aproape 2.200 milioan lei reprezentând 39% din spo rul înregistrat de portofoliu Institutului de emisiune. Oda tă cu începerea campaniei d export de primăvară, pe măsu ră ce se vor epuiza cantităţile de grâu stocate, această parte a portofoliului este menită s se lichideze, iar emisiunea co respunzătoare să se absoarbă In acelaş scop al ridicării ni velului de rentabilitate al agri culturii, avem de înregistra creditul de 200 milioane lei pen tru valorificarea lânei, de 50 milioane pentru desvoltarea s valorificarea culturii de in s cânepă, precum şi împrumutu de 350 milioane pentru con struirea de silozuri. De asemenea s'a acordat un credit de 100 milioane lei pentru aprovi zionarea cu porumb a regiuni lor lipsite, de 550 milioane le pentru aprovizionarea cu grâu şi furaje şi de 100 de milioane lei pentru cumpărări de pământ la săteni, prin Institutul naţional al cooperaţiei.

In al doilea rând, 35% din sporul de mai sus al portofoliu lui de reescont al Băncii Naţio nale a fost determinat de ne voile crescânde ale industriei, iar restul de 26% a fost acordat sub formă de rescont, băncilor comerciale.

Astfel fiind, se constată că sporul de portofoliu, deci şi de emisiune al Băncei Naţionale este datorat unor operaţiuni statutare cu caracter pur economic, de creaţiune de valori şi în bună parte cu caracter sezonier. Portofoliul prezintă proporţionalizarea raţională şi bine echilibrată dintre cei trei mari factori de activitate economică naţională: agricultura, industria şi comerţul.

Indepărtând hotărît şi fără şovăire orice concepţie inflaţionistă din politica sa, instituţiunea dv. s'a îndrumat totdeauna pe calea principiilor sănătoase de apărare a monetei, fără a neglija încurajarea desvoltării factorilor de producţie, meniţi să sporească patrimoniul nostru naţional.

In afară de aceste realizări, Banca Naţională a continuat acţiunea sa de sprijinire a completării reţelei noastre bancare. Din acest punct de vedere avem mulţumirea de a vedea înfiinţat în Bucovina, la Cernăuţi, un puternic institut de credit, Banca de Nord.

In cadrul acţiunii de înzestrare a organizaţiei de credit cu elementele necesare, se situează şi reformarea Institutului naţional de credit agricol şi a Institutului naţional de credit aurifer şi metalifer.

In acelaş timp, Banca Naţională a tradus în practică ceeace-şi propusese prin raportul din anul trecut: acordarea de credite agricultorilor, pentru valorificare şi investiţii pe termen de 2 sau 5 ani, pentru ca astfel activitatea agricolă să nu fie stânjenită de obligaţiunea restituirii creditelor în răstimpul clasic de 100 zile. Rezultă deci că în sforţările sale de a înzestra economia românească cu creditele necesare unei activităţi rodnice, Banca Naţională n'a pregetat a păşi pe drumuri noui şi eficiente.

Astfel, pentru completarea armăturii noastre de credit, mai sunt de realizat încă unele din dezideratele programului supus guvernului şi anume: crearea unui sistem de sprijinire a băncilor şi de încurajare a depunerilor în instituţiunile de credit, organizarea evidenţei creditului, reorganizarea operaţiunilor în bursa de valori şi efecte, organizarea creditului pentru funcţionarii şi pensionarii publici şi în afară de aceasta să se creieze mijloace legale pentru înmulţirea firmelor individuale comerciale apte a obţine sprijinul Băncii Naţionale, promovându-se astfel, activitatea comercială naţională în centre lipsite de o asemenea manifestare.

Pe de altă parte, Banca Naţională se va strădui să obţină întregirea reţelei noastre bancare acolo unde se fac simţite anumite lipsuri şi va da tot sprijinul nostru desvoltării instituţiunilor sănătoase. In acelaş timp, vom acorda întreaga noastră atenţie creditului popular, care constitue pârghia de ridicare a claselor de agricultori şi de meşteşugari către un trai mai bun, consolidând astfel structura politică şi socia a statului român.

Problema Danzigului

„Problema Danzigului... iată motivul viitorului război", aşa se scria încă din 1920...

Danzig, punct nevralgic al Europei?

Danzig, problemă de nerezolvat?

Danzig.. oraş liber?

Problema coridorului polon nu mai există, din punct de vedere practic. Danzigul a devenit unul din oraşele cele mai nemţeşti ale Reichului.

Mai mult, Danzigul, care aplică legile din Nürnberg cu o astfel de asprime, încât sunt mai mult respectate în oraşul Liber, decât în celelalte cetăţi ale Reichului, dă dovadă de un zel nespus faţă de naţional socialism.

BERLINUL NICI NU MAI TREBUE SA ACŢIONEZE

Danzigul numai poate fi considerat ca depinzând de administraţia Ligii Naţiunilor. De fapt, dela înlocuirea comisarului oraşului Liber, irlandezul M. Sean Laster, cu profesorul elveţian Karl Jacob Burckhardt, oraşul depinde numai de Berlin.

Dacă Danzigul ar fi rămas o problemă pentru guvernul celui de-al treilea Reich, fără îndoială că ar fi atacat-o, cu ocazia ultimei perioade favorabile. Ar fi fost un nou aport adus prestigiului naţional-socialist. Dar, fiindcă nu trebue văzută nicio politică de amânare sau de grajiere în voinţa Führerului, trebue căutat deci într'altă parte motivul părăsirii problemei Danzigului.

Iată motivul.

De aci înainte este de prisos ca guvernul Reichului să facă cea mai mică sforţare pentru recuperarea oraşului Liber. Căci dacă portul este despărţit încă de Reich, din punct de vedere practic, este de pe acum asociat cu acesta.

GREISER, STÂLP GERMAN LA DANZIG

Triumviratul care guvernează Danzigul este devotat cu înflăcărare naţional-socialismului.

Preşedintele Senatului, d. Arthur Greiser, politician din vechea gardă, a devenit sub influenţa berlineză (şi tot astfel din cauza relaţiilor sale amicale cu mareşalul Goering), un om despre care însuşi cancelarul Reichului a făcut următoarea observaţie, încă de acum trei ani: „Cu Greiser avem un stâlp proptit la Danzig..."

Dar preşedintele Greiser, a cărui inerţie desăvârşită a îngăduit întronarea naţional-socialismului la Dantzig, cu aceeaşi cadenţă ca în interiorul celui de-al treilea Reich, nu este singurul care veghiază la destinele oraşului zis liber.

El a fost secundat, şi este în prezent înlocuit de tânărul Albert Foerster, fühner oficial al Danzigului, vărul d-rului Ley şi mare speranţă a partidului nazist.

Führerul Albert Foerster a făcut de curând o călătorie la Londra, unde a văzut mai mulţi politicieni englezi cărora le-a anunţat situaţia de fapt a Danzigului, situaţie care nu mai poate fi schimbată...

Cât despre înaltul comisar Burckhardt, când îşi va lua concediu, la sfârşitul anului, este foarte probabil că-şi va mai păstra situaţia.

Liga dela Geneva va pierde deci încă un punct. Cel mai apropiat pas va fi un vag acord germano-polonez, dictat care va sili Polonia să urmeze riguros ordinea Reichului în oraşul Liber.

W. O. ZIMMERMANN
fost secretar al Inaltului Comisariat al oraşului liber.

Copyright by Presse Actualité and „Universul"
(Reproducerea, chiar parţială, interzisă)

Noui adeziuni

la „Frontul Renaşterii Naţionale"

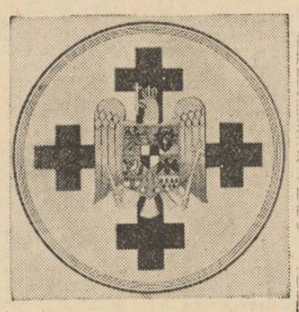

Au mai trimis adeziuni la Frontul Renaşterii Naţionale :

Dr. Dumitru Botez, avocat; inginer C. Brumărescu, ing. Ştefan Maxim, ing. Nicolae Dobrogeanu, general Filip Ion, colonel Petrescu Constantin, general Georgescu Ion, lt.-colonel Ghica Petre, ing. Gheorghe Popescu, ing. Achil Milas, C. Georgescu, industriaş; general Boerescu Grigore, lt.-col. C. Calangiu, Vasile Subăşeanu, industriaş; general Ion Manolescu, maior Ion Murgescu, Dumitru Bunea, industriaş; general Aristide Razu, G. Petrescu, industriaş; lt.-col. Mihăilescu Virgil, col. Porumbaru Vasile, col. Constantinescu Stancu, col. Ion Costăchescu, Petre Dragomir, industriaş; Toma Dorobanţu, industriaş; col. magistrat Ion Niculescu, referent Stegăroiu Gheorghe B.N.R., avocat Eustaţiu Cristoforeanu, avocat Gavril Timiş, Alexandru Rădulescu, controlor B. N. R.; Ştefan Nedelcu, controlor B. N. R.; avocat dr. Ivan Fruma, Gh. Celcu, avocat; avocat Ştefan Gheorghiu, Ştefan Gheorghiu, avocat; avocat Dem. Teodorescu, Nicolae Coroiu, director B. N. R.; Ion Rădulescu, industriaş, ing. Nicolau Alfred. Membrii consiliului de administraţie şi funcţionarii societăţii de căi ferate particulare din Arad şi Banat, membrii corpului didactic al liceului Tudor Vladimirescu din Tg.-Jiu, membrii asociaţiei „Virtutea militară de război" filiala Romanaţi, asociaţii băncii populare Sf. Trifon din Brăila, personalului societăţii „Edilitatea" de studii şi construcţii, membrii sindicatului fabricanţilor de băuturi gazoase, membrii societăţii culturale a studenţilor orfani de război, membrii Uniunii foştilor voluntari români pentru întregirea neamului despărţământul Arad.

S'au mai primit noui adeziuni de ofiţeri de rezervă şi retragere, noui adeziuni de medici, noui adeziuni ale personalului Băncii Naţionale a României şi altii.

Consfătuirile

pentru desemnarea secretarilor Frontului Renaşterii Naţionale

Sub preşedinţia d-lui prof. V. Vâlcovici, secretarul general al Frontului Renaşterii Naţionale, secţia comerţ şi industrie, s'a ţinut o consfătuire a reprezentanţilor organizaţiilor profesionale, comerciale şi industriale precum şi ai Camerelor de comerţ şi industrie din ţinuturile Olt, Timiş, Marea şi Dunărea de Jos. Scopul adunării a fost recomandarea secretarilor Frontului Renaşterii Naţionale din judeţele şi ţinuturile respective. Şedinţa s'a ţinut la Camera de comerţ şi de industrie din Bucureşti.

D. prof. V. Vâlcovici, secretarul general al Frontului Renaşterii Naţionale, deschizând şedinţa, subliniază însemnătatea momentului de faţă, când categoriile de activitate constructivă ale ţării sunt chemate — pentru prima oară — să-şi constituie biroul lor de funcţionare prin alegerea secretarilor.

D. I. D. Enescu, membru în Consiliul superior naţional al Frontului Renaşterii Naţionale, relevă importanţa funcţiunei secretarului în acţiunea de strângere a legăturilor dintre agricultură, comerţ şi industrie şi pentru potenţarea tuturor acestor categorii.

In numele comercianţilor şi industriaşilor, a vorbit d. D. P. Niculescu-Ritz, vice-preşedinte al Uniunii Sfaturilor Negustoreşti din întreaga ţară.

D. prof. N. S. Penescu, preşedintele Camerei de comerţ şi de industrie, subliniază importanţa istorică a conlucrării comercianţilor şi industriaşilor la noul edificiu naţional care se ridică spre binele acestei ţări.

S'au mai ţinut şi alte cuvântări.

—XO●OX—

Filatelice

MONUMENTUL INFANTERIEI FRANCEZE

A doua zi naţională, organizată de comitetul ridicării monumentului în gloria infanteriei franceze, va fi comemorată printr'un timbru cu dată specială. Un birou vremelnic, aşezat la Champs-Elysées, şi un car poştal staţionând în piaţa Trocadero, va stampila toată corespondenţa depusă la ghişetele lor cu o ştampilă comemorativă.

EXPOZIŢIA TIMBROLOGICA DELA PARIS

La 2 Februarie s'a deschis o expoziţie timbrologică la Paris. Ea prezintă o selecţie de timbre din toate ţările. Ilustraţiile acestor mărci arată infinita varietate a filateliei sub raportul artistic şi instructiv. Aceste vignete poştale, ilustrate cu efigiiie sau scene împrumutate din istorie, arte, ştiinţe etc. vor interesa pe toată lumea.

Excursionişti egipteni şi turci in Capitală

Studenţii egipteni au depus o coroană la mormântul Eroul ui necunoscut

Subsecretariatul de stat al propagandei a fost vizitat Miercuri de două grupuri de excursionişti, unul format din 35 studenţi ai Academiei comerciale din Istanbul conduşi de d. prof. Osman Fikret Askun, iar al doilea format din 120 intelectuali şi studenţi egipteni, conduşi de d-nii profesori Mahmed Zaki, dr. Zaki Mottal, dr. Aly Abou Heif şi M. Fouad Nasr.

In cursul zilei de Miercuri ambele grupuri au vizitat Bucureştii, fiind conduşi de delegaţii subsecretariatului de stat al propagandei.

La ora 11.30 grupul de excursionişti egipteni au depus o coroană pe mormântul Soldatului Necunoscut, iar la ora 18, d. dr. Mahmed Zaki a ţinut o scurtă conferinţă la postul de Radio Bucureşti.

La ora 6 d. a. au fost primiţi în audienţă de d. Eugen Titeanu, subsecretar de stat al propagandei.